

La darrera setmana esclatà l'escàndol, el príncep Víctor Manuel de Savoia, l'hereu de la corona italiana, està implicat en negocis –màfia pel mig– massa tèrbols, inclòs el tràfic de dones. L'afer amenaça d'enfonsar definitivament el futur d'una família que encara enyora el tron perdut. Però la cosa no acaba ací, que també hi està implicat el pretendent a la corona búlgara Simeó, que tastà el govern del seu país i deixà molts dubtes al darrere.

La casa de Savoia, regnà a Itàlia i també a Espanya; mentre que allà aconseguí la unificació de la península, ençà donà pas a la I República. Caigut en desgràcia després de la II Guerra Mundial, Víctor Manuel II abdicà en el seu fill Humbert II, però la República fou proclamada a Itàlia el 1946 i mentre el pare cercava l'hospitalitat del rei Faruk d'Egipte, on morí un any després, el fill trià Portugal per al seu dolç exili, recolzat per una fortuna considerable que aconseguiren evadir els Savoia del país transalpí. Allí, a Estoril, també anaren a parar els Borbons espanyols, que no foren els únics veïns d'alta prosàpia, que hi eren de més a més els destronats romanesos, els hereus del tron brasiler, els que reivindicaven al corona francesa, etc. Vet ací el per què de la frase "té més reis que Estoril".

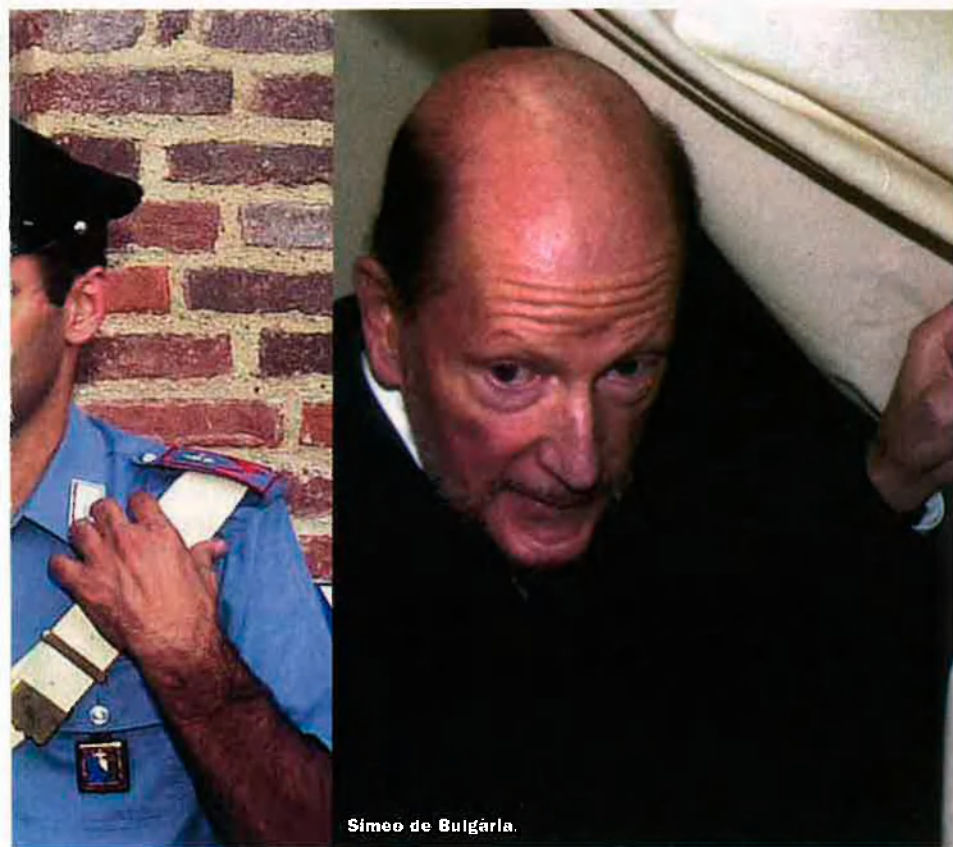

Corones en vies de corrupció

Precisament Joan Carles de Borbó, aleshores simplement Juanito, es prometé amb la filla d'Humbert Maria Gabriella, Ena per als amics i familiars. No obstant això, calaverades de joventut a banda, Juanito es comprometé amb la princesa grega Sofia de Schleswig-Holstein-Sondeburg-Glücksburg i desestimà la candidatura de la princesa italiana. Però això no enterbolí les relacions del futur rei espanyol amb els Savoia malgrat la sort diversa d'uns i altres: Joan Carles I heretà la corona que li bastí Franco mentre els Savoia no aconseguiren tornar a Itàlia fins al 2003.

Víctor Manuel. Nascut a Nàpols el 1937, Víctor Manuel és l'únic fill mascle del matrimoni, finalment desavintgut, d'Humbert II i Maria Josep de Bèl-

gica, que els altres tres són dones: les princeses Maria Pia, Maria Gabriella i Maria Beatrice. A la separació dels cònjuges s'uní la fama de gai del rei, sempre negada pels monàrquics italians. Víctor Manuel, en contra del costum familiar, casà amb una plebea, Marina Ricolfi Doria, a Las Vegas (EUA) l'11 de gener de 1970, matrimoni civil al qual seguí la cerimònia religiosa un any després, a Teheran el 7 d'octubre de 1971. Humbert II mai no reconegué aquesta unió, per això avui els drets de Víctor Manuel són qüestionats per l'altra branca dels Savoia, la dels ducs d'Aosta. Fill únic de Víctor Manuel i Marina és Manuel Filibert, nascut a Ginebra el 1972 i casat amb l'actriu francesa Clotilde Courau, matrimoni que ha tingut una filla, la princesa Victòria de Savoia.

Simeó de Bulgària.

Víctor Manuel tornà de l'exili, car la constitució republicana prohibia a l'hereu de la casa de Savoia entrar a Itàlia, el maig del 2003, després de comprometre's a acatar la República. El casament morganàtic de Víctor Manuel dividí definitivament els monàrquics italians, agrupats tradicionalment en el Partit Democràtic Italià d'Unitat Monàrquica i el Partit Monàrquic Nacional. L'enfrontament arribà fins i tot a les mans entre Víctor Manuel i Amedeo d'Aosta quan les noces de Felip de Borbó i Letícia Ortiz a Madrid el maig del 2004

Però si sorpresa ha causat la detenció del pretendent a l'extinta corona italiana, certament, no és la primera vegada que Víctor Manuel és investigat per la policia. A la dècada dels setanta el seu nom figurava en una trama de traficants d'armes, en un cas que portaven les prefectures de Venècia i Trento. Tanmateix, la cosa no anà a més, però el pretendent tornà a veure's implicat en un cas d'homicidi, quan a Isola di Cavallo (Còrsega) disparà una escopeta i ferí de mort el jove alemany de 19 anys Dirk Geer Hamer. També estigué implicat en l'escàndol de la lògia masònica P-2

(Propaganda-2), dirigida per l'exfeixista Licio Gelli, implicada en l'escàndol de la fallida del Banco Ambrosiano. Fou desarticulada a mitjan dels vuitanta. Víctor Manuel estava inscrit amb el número 1.621.

El 16 de juny passat, el jutge del tribunal de Potenza Alberto Ianuzzi ordenà l'arrest i ingrés en presó de Víctor Manuel per associació de malfactors amb finalitats de corrupció i reclutament de prostitutes per a un casino de Campione, un enclavament italià en territori suís i proper a Lugano. Les investigacions, iniciades el proppassat 6 de maig, han permès també detenir l'anomenada banda de les estafes, una associació criminal que estafava empresaris de tot Itàlia. En relació amb aquests fets també són investigats el fill del pretendent Manuel Filibert i el parent Simeó de Bulgària.

La connexió búlgara. El tsar búlgar Boris III (1918-1943) casà el 1930 amb la princesa Joana de Savoia, germana d'Humbert, mare de Simeó II, príncep de Tirnovo, que amb només sis anys hereu la corona búlgara. El 16 de setembre el Parlament búlgar proclama la re-

pública i la família reial cerca aixopluc primer a l'Egipte de Faruk, com havia fet Víctor Manuel III, i des del 1951, a l'Espanya franquista.

El 1955 Simeó II —de Saxònia-Coburg-Gotha— assumeix la majoria d'edat i, a Madrid, féu el seu primer discurs davant alts jerarques del règim del general Franco. El 1962 casà amb Margarita Gómez-Acebo y Cejuela, membre d'una família burgesa ingressada a l'aristocràcia el 1908, els comtes de Cortina. El matrimoni tingué cinc fills: Kardam (1963), Kyril (1964), Kubrat (1966), Konstantin (1968) i l'única dona, Kalina (1972). La caiguda dels règims comunistes a l'est d'Europa donà una nova oportunitat a la reialesa búlgara; el rei exiliat tornà a Bulgària el 1996, on aconseguí que el nou règim li tornés els béns presos a la seva família en la dècada dels quaranta. De més a més, l'any 2000 fundà el Moviment Nacional Simeó II, un partit polític que es presentà a les eleccions de l'any següent i les guanyà. Simeó II esdevingué, doncs, el primer monarca a tornar al poder per la via democràtica, tot i que es comprometé a respectar el sistema republicà.

Bulgària eixia de la fallida del sistema comunista i Simeó s'investí amb els atributs de messies d'aquella convulsa nació. Aviat li sortí el veritable pelatge a relluir, que la foscor i el tràfic d'influències han caracteritzat els negocis del pretendent a tsar. Amic personal de Joan Carles I, Simeó manté vegades ha estat l'intermediari en els negocis de l'espanyol i ha estat soci del testaferrer del Borbó Manuel Prado y Colón de Carvajal (empresonat el 2004 pel cas Torras). Simeon Borisov Saxkoburgotski —el seu nom en búlgar— perdé, però, les eleccions del 25 de juny del 2005, entre denúncies de corrupció i d'apropiació indeguda de béns de l'estat, el miratge del rei s'esvaí d'entre la població búlgara, que havia confiat en un emulador de Manuel Prado, tot i que el moviment dretà que presideix encara es manté com a primera força de l'oposició a la cambra legislativa búlgara. Ara, a Simeó II se l'acusa de voler apropiarse de les contractes en la sanitat i la telefonia búlgares. Per a això, comptà amb l'ajut del seu cosí Víctor Manuel i de l'empresari italià Pierpaolo Cerani.

David Garrido